

Jedną z najstarszych traktów warszawskich była droga do przeprawy przez Wisłę wozem, ul. Grodzka, prowadząca w kierunku południowo-zachodnim przez Rakowiec, stary osadę Głodzisz (Głodzisz) w stronę Krakowa. ... od czasu powstania w końcu XIII w. miasta ... trakt rozciągał się od bramy Mierczan (Krakowskiej) i prowadził od rąbki księżycego na zachód w kierunku Woli (Elektoralna) i na północny południowy zachód (Zabie, Gromie i Fawsta do Rakowa, zaś rozwidlenie jego znajdowało się przy końcu obecnej ul. Senatorskiej (od pl. Boulewarowego).

Zabudowa objęta w pocz. XVII w. całą Senatorską, która stała się jedną z najdłuższych i najważniejszych ulic w mieście. Waty Zygmuntowski w r. 1621 zamknęły ulicę, przebiegającą poza dworem arcybiskupa denczyńskiego (późniejszy Błkitny). W dwa lata później Zygmunt III nadał O.O. Reformatom obrębne grunta „na piaskach”, gdzie rzeźbiarze wystawili kolumny i koscioł św. Antoniego, oraz rzeźbił gdzie cmentarz i obrębny ogród.

Przed najazdem szwedzkim opisywane przez Janzbliniego dwa pałace i kilkanaście domów wielkopolskich (Zastawskich, Kasanowskich, Ostrowskich, Zamoyskich, Uchajskich i Dubieńskich) od nich zaczęto zwąć ulicę Senatorską.

Wielki XVIII kościół obdany ul. Senatorską portacami. Już plan z r. 1732 na 20 budowli wylądował 7 pałaców, w 30 lat później jest ich już 9, a najstarszym to „pod gwiazdą” biskupów Krakowskich przy rogu Miodowej, Precyjskiej, Pomyślowskiej, stowarzyszenia wolskiego, Socieja, ks. Jabłonowskich, Głuchowski i Mniszchów ze stopką przed nim figurą św. Józefa, oraz śliczna brama i amurów opodroczenie od ulicy, którego filary wzniesły się wzniesione w poł. XVIII w. pałac „Pod gwiazdą”, przetrwał do r. 1887, kiedy to został rozebrany w związku z przedłużeniem ul. Miodowej do Krak. Precyjskiej.

Czasy Król Kongres. przyniosły zmiany regulacyjne i dalszy rozwój Senatorskiej. Pałac Socieja zajmował obrębne tereny po obu stronach ul. Focha. Stał on pierwotnie tu, gdzie dziś jest pętla tramwajowa. Zburzył go kr. Uruski w 1785 r. a na miejscu jego powstała targowisko zwane Pocięciem, którego kierownictwo w latach 1800-1805 Kongresowego w celu uzyskania placu. Wskółce i długi podzielił losy Pocięcia. Powstał obrębny, reprezentacyjny plac.

Utwórka Mniszchów przynosiła się do przedbudowanego pałacu ks. Jabłonowskiego. W tym czasie obok pałaców na Senatorskiej powstają wielkie kamienice na rogu Białej ulicy na tzw. Gólskim (daieto Coraziego, oraz naprzeciw domu Petyskusa (bud. przez Arizera) Senatorska i pl. Teatralny koncentrują w tym czasie życie Warszawy w połowie XIX w.